

З 1 січня 2023 року змінюється Порядок обчислення середньої заробітної плати (доходу, грошового забезпечення) для розрахунку виплат за загальнообов'язковим державним соціальним страхуванням, затверджений урядовою постановою від 26 вересня 2001 року [№ 1266](#).

Це передбачено постановою Кабінету Міністрів України від 2 грудня 2022 року [№ 1350](#) «Про внесення змін до деяких постанов Кабінету Міністрів України щодо забезпечення реалізації окремих функцій Пенсійного фонду України та визнання такими, що втратили чинність, деяких постанов Кабінету Міністрів України», яка набирає чинності з 1 січня 2023 року.

Зміненим пунктом 3 Порядку № 1266 передбачається, що **середньоденна заробітна плата** (дохід, грошове забезпечення) **обчислюється шляхом ділення нарахованої за розрахунковий період (12 календарних місяців) заробітної плати (доходу, грошового забезпечення), на яку нарахований єдиний внесок та / або страхові внески на відповідні види загальнообов'язкового державного соціального страхування, на кількість календарних днів зайнятості** (відповідно до видів страхування – період перебування у трудових відносинах, виконання робіт (надання послуг) за цивільно-правовими договорами, проходження служби, провадження підприємницької або іншої діяльності, пов'язаної з отриманням доходу безпосередньо від такої діяльності).

У розрахунковому періоді не враховуються календарні дні, не відпрацьовані з поважних причин:

- тимчасова непрацездатність;
- відпустка у зв'язку з вагітністю та пологами, відпустка для догляду за дитиною до досягнення нею трирічного віку та шестирічного віку за медичним висновком;
- відпустка без збереження заробітної плати,
- призупинення дії трудового договору у зв'язку з військовою агресією Російської Федерації проти України.

Сума допомоги по тимчасовій непрацездатності (включаючи догляд за хворою дитиною або хворим членом сім'ї), допомоги по вагітності та пологах в розрахунку на місяць, що виплачується працівникам, не повинна перевищувати розміру заробітної плати (доходу) таких осіб, з якого фактично сплачено страхові внески (ЄСВ).

Новою редакцією пункту 30 Порядку № 1266 встановлено, що у разі коли на момент настання страхового випадку застрахована особа працює за сумісництвом, на умовах цивільно-правового договору, провадить підприємницьку або іншу діяльність, пов'язану з отриманням доходу безпосередньо від такої діяльності, **обчислення середньої зарплати (суми заробітної плати) здійснюється страховальниками окремо за основним місцем роботи, за сумісництвом та за місцем (місцями) провадження іншого виду (видів) діяльності. Розрахунковий період у такому разі визначається за кожним місцем роботи окремо.**

Страхові виплати та оплата перших п'яти днів тимчасової непрацездатності за рахунок коштів роботодавця здійснюються на підставі виданого в установленому порядку листка непрацездатності (у разі видачі листка непрацездатності у формі документа на папері – на підставі його копії, засвідченої підписом керівника і скріпленої печаткою (у разі наявності) за основним місцем роботи) та довідки про середню заробітну плату за основним місцем роботи. Якщо особа працює на кількох роботах за сумісництвом, додатково додаються довідки про середню заробітну плату за місцями роботи за сумісництвом.

Постановою № 1350 внесено зміни до низки інших постанов КМУ щодо забезпечення реалізації окремих функцій Пенсійного фонду України, а також наведено перелік постанов КМУ (окремих норм), що втратили чинність.

(За матеріалами сайту ЦК Профспілки працівників освіти і науки України)